

Joels Bog og den laodikeiske syvendedags adventistkirke - nummer enogtredive

Jeff Pippenger

2026-01-18

Nummer enogtredive

De sidste tre messianske opfyldelser, som findes i Matthæusevangeliet, identificerer tre elementer i søndagslovens waymark; spredningen af Guds folk ved søndagsloven, som er forbilledligt fremstillet ved spredningen af den lille hjord den 22. oktober 1844 og disciplenes spredning ved korset. Begge spredninger stemmer overens med søndagsloven. I forbindelse med Galilæa, som er et symbol på et profetisk vendepunkt, skal de mennesker, som har været i mørke indtil søndagsloven, kaldes ud af mørket. Disse personer er Guds anden hjord, arbejderne i den ellevte time, som vækkes til spørgsmålet om sabbatsstriden, idet de kaldes ud af Babylon. Deres kald ud af Babylon er dommens anden fase, som begynder ved Guds hus og dernæst ved søndagsloven konfronterer dem, der er uden for Jerusalem.

Det tiende messianske vejmærke er søndagslovens spredning.

Men alt dette skete, for at profeternes skrifter skulle opfyldes. Da forlod alle disciplene ham og flygtede. Matthæus 26,56.

Forudsigelse

Vågn op, du sværd, mod min hyrde og mod den mand, som er min næste, siger Hærskarers Herre; slå hyrden, og fårene skal spredes; og jeg vil vende min hånd mod de små. Zakarias 13,7.

„Vi kommer snart til at blive stærkt spredt, og det, vi gør, må gøres hurtigt.“ Fundamentals of Christian Education, 535.

„Den tid kommer, da vi skal blive adskilt og spredt, og hver eneste af os må stå uden det privilegium at have fællesskab med dem, som har den samme dyrebare tro; og hvordan kan du stå, medmindre Gud er ved din side, og du ved, at han leder og vejleder dig?“ Review and Herald, 25. marts 1890.

Det ellevte messianske vejmærke er hedningernes kaldelse

for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger: Zebulons land og Naftalis land, ved vejen til havet, hinsides Jordan, hedningernes Galilæa; det folk, som sad i mørke, så et stort lys, og for dem, som sad i dødens egn og skygge, er lys oprundet. Matthæus 4:14–16.

Forudsigelse

Dog skal mørket ikke være som i hendes trængsel, dengang han først ramte Zebulons land og Naftalis land med ringe straf, men siden hjemsøgte hende hårdere ad havets vej, hinsides

Jordan, i folkeslagenes Galilæa. Det folk, som vandrede i mørket, har set et stort lys; over dem, som bor i dødsskyggens land, har lyset skinnet. Esajas 9:1, 2.

Ved søndagsloven vil den sildige regn blive udgydt uden mål, og hedningerne vil se et stort lys. Forfølgelse vil sprede de trofaste og udbrede budskabet.

“De skal udlevere jer til råd, ... ja, også for statholdere og konger skal I føres for min skyld, til et vidnesbyrd for dem og for hedningerne.’ Matthæus 10,17.18, R.V. Forfølgelse vil udbrede lyset. Kristi tjenere vil blive ført frem for verdens store mænd, som ellers måske aldrig ville høre evangeliet. Sandheden er blevet misfremstillet for disse mænd. De har lyttet til falske anklager vedrørende Kristi disciples tro. Ofte er deres eneste mulighed for at lære dens sande karakter at kende vidnesbyrdet fra dem, der stilles for retten på grund af deres tro. Under forhør kræves det, at disse svarer, og at deres dommere lytter til det vidnesbyrd, der aflægges. Guds nåde vil blive meddelt hans tjenere til at møde nøden. ‘Det skal gives jer,’ siger Jesus, ‘i samme stund hvad I skal tale. For det er ikke jer, der taler, men jeres Faders Ånd, som taler i jer.’ Når Guds Ånd oplyser hans tjeneres sind, vil sandheden blive fremstillet i sin guddommelige kraft og dyrebarhed. De, som forkaster sandheden, vil stå frem for at anklage og undertrykke disciplene. Men under tab og lidelse, ja indtil døden, skal Herrens børn åbenbare deres guddommelige Forbilledes sagtnodighed. Således vil kontrasten mellem Satans redskaber og Kristi repræsentanter blive set. Frelseren vil blive ophøjet for herskerne og folket.

Disciplene blev ikke udrustet med martyrernes mod og standhaftighed, før en sådan nåde blev nødvendig. Da blev Frelserens løfte opfyldt. Da Peter og Johannes vidnede for Rådet, »undrede de sig; og de erkendte dem som sådanne, der havde været sammen med Jesus.« ApG 4,13. Om Stefanus er der skrevet, at »alle de, som sad i Rådet og stirrede på ham, så hans ansigt, som var det en engels ansigt.« Mennesker »formåede ikke at stå sig imod den visdom og den Ånd, hvormed han talte.« ApG 6,15.10. Og Paulus, som skriver om sin egen retssag ved kejserens domstol, siger: »Ved mit første forsvar var der ingen, som stod mig bi, men alle forlod mig Men Herren stod mig bi og gav mig kraft, for at budskabet ved mig kunne blive fuldt forkyndt, og alle folkeslagene kunne høre det; og jeg blev reddet fra løvens gab.« 2 Tim 4,16-17, R. V.

„Kristi tjenere skulle ikke forberede nogen fastlagt tale til at fremføre, når de blev stillet for retten. Deres forberedelse skulle ske dag for dag ved at gemme de dyrebare sandheder i Guds ord i deres hjerte og ved gennem bøn at styrke deres tro. Når de blev ført for retten, ville Helligånden minde dem om netop de sandheder, der ville være nødvendige.“ The Desire of Ages, 354, 355.

Dommen begynder med Guds hus ved 9/11 og slutter ved søndagsloven, hvorefter dommen går videre til Guds anden hjord uden for Guds hus.

Det tolvte messianske vejmærke er dom for hedningerne

for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten Esajas, der siger: Se min tjener, som jeg har udvalgt, min elskede, i hvem min sjæl har velbehag; jeg vil lægge min Ånd på ham, og han

skal forkynde dom for hedningerne. Han skal ikke trætte eller råbe, og ingen skal høre hans røst på gaderne. Et knækket rør skal han ikke sønderbryde, og en rygende væge skal han ikke slukke, indtil han fører dommen frem til sejr. Og til hans navn skal hedningerne sætte deres håb. Matthæus 12:17–21.

Forudsigelse

Se min tjener, som jeg opholder, min udvalgte, i hvem min sjæl har velbehag; jeg har lagt min Ånd på ham; han skal bringe ret til hedningefolkene. Han skal ikke råbe, ikke opløfte sin røst, ej heller lade sin stemme høre på gaden. Et knækket rør skal han ikke sønderbryde, og en rygende tande skal han ikke slukke; han skal føre retten frem til sandhed. Han skal ikke svigte eller modløse, før han har grundfæstet retten på jorden; og øerne skal bide på hans lov. Esajas 42:1–4.

Afslutningen af dommen over Guds hus begyndte i juli 2023, da en røst blev hørt i gaderne, hvor Moses og Elias lå døde i en dal af døde, tørre ben. Da røsten blev hørt, begyndte dommen at afsluttes for Guds hus og skred frem mod hedningernes dom. Der er tolv messianske opfyldelser i Matthæusevangeliet, som identificerer de væsentligste milepæle i de hundrede og fireogfyrre tusinds reformbevægelse. Disse tolv milepæle er forbilledliggjort ved Messias. 1989; 1996; 11. september 2001; 18. juli 2020; juli 2023; 2024; Midnatsråbet, adskillelsen af præsterne og søndagsloven er alle identificeret, idet 11. september har et indre og et ydre vidne, og søndagsloven har et indre vidne om en spredning, og dernæst to vidner om domsperioden for arbejderne i den ellefte time. Ni milepæle i de hundrede og fireogfyrre tusinds reformbevægelse er direkte identificeret i Matthæusevangeliet.

Matthæus er Det Nye Testaments alfa, og Åbenbaringen er omega. Matthæus er et profetisk mesterværk, hvis betydning var forseglet indtil de sidste dage. Det indeholder de tolv omega-kapitler, som svarer til alfaen i 1 Mosebog kapitel elleve til toogtyve. Som alfa til Åbenbaringen er det parallelt med det inspirerede forhold mellem Daniel og Åbenbaringen. Hvad der er åbenbart om Daniels Bog og Åbenbaringen angående deres profetiske forhold, ville også gælde for forholdet mellem Matthæus og Åbenbaringen. Hvad vi er blevet underrettet om i den henseende, ville svare til:

I Matthæusevangeliet videreføres den samme profetiske linje som i Johannes' Åbenbaring.

„Åbenbaringen er en forseglet bog, men den er også en åbningsbog. Den beretter om vidunderlige begivenheder, som skal finde sted i de sidste dage af denne jords historie. Denne bogs lære er klar og bestemt, ikke mystisk og uforståelig. I den tages den samme profetiske linje op som i Daniel. Nogle profetier har Gud gentaget og derved vist, at der må tillægges dem betydning. Herren gentager ikke ting, som ikke er af stor betydning.“ Manuscript Releases, bind 9, 8.

Matthæusevangeliet tager den „samme profetiske linje“ op som Åbenbaringen og Daniels Bog, og den føres til fuldendelse i Johannes' Åbenbaring, for ordet „supplement“ betyder fuldendelse.

"I Åbenbaringen mødes og afsluttes alle Bibelens bøger. Her er fuldendelsen af Daniels Bog. Den ene er en profeti; den anden en åbenbaring. Den bog, som blev forsegle, er ikke Åbenbaringen, men den del af Daniels profeti, som vedrører de sidste dage. Engelen befalede: 'Men du, Daniel, luk ordene inde og forsegl bogen indtil endens tid.' Daniel 12:4." The Acts of the Apostles, 585.

Matthæus, Daniel og Åbenbaringen er den samme bog.

"Daniels Bog og Johannes' Åbenbaring er ét. Den ene er en profeti, den anden en åbenbaring; den ene en forsegle bog, den anden en åbnet bog. Johannes hørte de hemmeligheder, som tordenerne udtalte, men det blev befalet ham ikke at skrive dem." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, bind 7, 971.

Det forekom vigtigt at tage sig tid til at sætte Matthæusevangeliet ind i sin sammenhæng, hvilket kunne understrege den profetiske betydning af, at Peter befandt sig i Cæsarea Filippi, før jeg igen rettede studiet tilbage mod Joels Bog. Jeg vil forsøge at sammenfatte mine iagttagelser over Matthæusevangeliet i et forsøg på at illustrere den enorme profetiske betydning af Peter i Cæsarea Filippi, som er Panium i Daniel kapitel elleve, vers tretten til femten.

Matthæusevangeliet er opbygget over tre særskilte profetiske linjer. Den første linje er de første ti kapitler; den anden linje er de næste tolv kapitler, som efterfølges af den tredje linje, der består af seks kapitler. De første ti kapitler repræsenterer den første engel i Åbenbaringen fjorten, de næste tolv kapitler repræsenterer den anden engel i Åbenbaringen fjorten, og de sidste seks kapitler repræsenterer den tredje engel i Åbenbaringen fjorten. Jeg har endnu ikke klart bevist denne iagttagelse, men det kan let gøres. Før vi gør det, ønsker jeg at fortsætte med at optrække nogle af de bredere penselstrøg på det lærred, som er Matthæusevangeliet.

Den anden række af kapitlerne elleve til og med toogtyve er repræsenteret ved den anden engel, og den anden engel angiver altid en fordobling, for Babylon er faldet, er faldet. Kapitlerne elleve til og med toogtyve i Første Mosebog fremstiller løftet og dernæst Guds pagt i tre trin med et udvalgt folk gennem patriarken Abram. Det helt centrale vers i disse tolv kapitler identificerer „omskærelsen“ som pagts tegn, og den blev stadfæstet i det andet af tre trin. Det helt centrale vers i Matthæus' parallelle pagtslinje er det sted, hvor Simon Barjonas navn ændres til Peter.

Og jeg siger dig også, at du er Peter, og på denne klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få overhånd over den. Mattæus 16:18.

Peters navn repræsenterer de hundrede og fireogfyre tusinde, og han repræsenterer den klasse, som bygger deres tro på at høre Kristi budskab. Ikke blot budskabet om Jesus, men det budskab, som Jesus identificerede som værende givet til Peter af Herren selv.

Han siger til dem: Men hvem siger I, at jeg er?

Og Simon Peter svarede og sagde: Du er Kristus, den levende Guds Søn. Og Jesus svarede og sagde til ham,

Salig er du, Simon Barjona; thi kød og blod har ikke åbenbaret dig det, men min Fader, som er i himlene. Matthæus 16:15–17.

Peters tro er baseret på, at Jesus bliver Kristus—Messias. Peters navn bliver ændret, ligesom Abrams blev det for at markere et pagtsforhold, og hans navn svarer til 144.000, og i netop dette vers identificeres den store strid som en Klippe, der er grundvolden for en menighed, som skulle sejre over helvedes menigheder. De hundrede og fireogfyrre tusinde er den endelige manifestation af et udvalgt pagtsfolk, og Peter repræsenterer denne gruppe.

Peter repræsenterer også samtidig den første kristne kirke, disciplenes kirke, for det er den historie, hvori Kristus lagde grundvolden til sin kirke. Kristus er grundvolden, og han er også hovedhjørnестenen, og Peter er et symbol på den første kristne brud og den sidste kristne brud. Derfor er Peter både et alfa- og et omega-symbol i ét vers.

Det ene vers er det centrale vers i tolv kapitler, som repræsenterer den anden engels budskab, og Peter “dobbeltfungerer” som den første brud og den sidste brud. Den sidste brud vil være i krig med Satans synagoge, og den sidste brud vil bestå af to grupper. Den ene gruppe er de hundrede og fireogfyrre tusinde; den anden gruppe er den store skare. Den store skare repræsenteres ved Smyrna, og de hundrede og fireogfyrre tusinde ved Filadelfia.

De hundrede og fireogfyrre tusind er filadelfiere, og Peters navneforandring i vers atten repræsenterer beseglingen af de hundrede og fireogfyrre tusind. Han er symbolet på dem, der er beseglede, og i verset, selve midterverset i de tolv pagtskapitler, svarer han til selve midterverset i de tolv kapitler i Første Mosebog, hvor omskærelsen identificeres som tegnet. Johannes’ Åbenbarings kapitler elleve til toogtyve udgør den tredje linje i de tolv kapitler med pagtsvidnesbyrd, og midterverset i disse tolv kapitler identificerer ægteskabet mellem skøgen i Johannes’ Åbenbaring sytten og jordens konger.

Og dyret, som var og ikke er, også det er den ottende og er af de syv, og det går fortabt. Åbenbaringen 17:11.

Dette vers angår identifikationen af Babylons den stores endelige fald, og Babels første fald fandt sted i det første kapitel af Første Mosebogs tolvside pagtslinje. Peter repræsenterer de hundrede og fireogfyrre tusind i midterverset, som stemmer overens med Første Mosebogs midtervers. I Åbenbaringens midtervers bringer Babylons den stores fald beretningen om Nimrod, Babels store jæger, til sin afslutning.

Midterversene i hver af disse tre profetiske linjer identificerer enten Guds segl eller dyrets mærke. Den babyloniske dødspagt, som begynder i Første Mosebog, når sin afslutning i Åbenbaringen. Dermed anbringer den en begyndelse og en afslutning på alle tre linjer, når de føres sammen, linje på linje. Det sted, hvor Peter anvendes som et symbol på den store strid mellem Klippen og Helvedes porte, er den anden engels budskab, for den anden engels budskab er: Babylon er faldet (Nimrod), er faldet (Roms skøge). Den anden linje i Matthæus’ tre linjer er den anden engels budskab, for den identificerer Babylons to fald. Den fremstiller et forfalsket ægteskab netop dér, hvor det sande ægteskab fuldbyrdes, ved søndagsloven. Den fremstiller tallet „8“ som en

forfalskning af Guds folk, som er de sande otte. Pavemagten fremstilles også som en forfalskning af Gud, for den var, og er dog, og skal stige op. Den stiger op netop dér, hvor banneret løftes — søndagsloven.

I Matthæus er der tolv messianske opfyldelser, og der er mellem tre hundrede og fem hundrede profetier om Messias i Det Gamle Testamente. Matthæus indeholder tolv direkte identificerede opfyldelser, langt flere end noget af de andre tre evangelier. Disse tolv opfyldelser svarer til ni særskilte vejmærker i de hundrede og fireogfyrre tusinds reformatoriske bevægelse. Ni symboliserer fuldkommenhed, for der findes intet tal hinsides „ni“, thi ethvert andet antal, der følger efter „ni“, benytter kun de ni cifre fra ét til ni samt nul. Ni er fylde. Af disse ni vejmærker er der to, som har mere end én af Matthæus' opfyldelser. 9/11 har to, og søndagsloven har tre.

Endens tid i 1989, budskabets formalisering i 1996, efterfulgt af 9/11, efterfulgt af skuffelsen den 18. juli 2020, efterfulgt af røsten i ørkenen i juli 2023, hvilket førte til opstandelsen i 2024, som fører til Midnatsråbet, efterfulgt af præsternes adskillelse, som kulminerer ved søndagsloven. Ni waymarks, hvoraf én har to vidner og én har tre vidner; 9/11 har to, og søndagsloven tre. Dette betyder, at i de hundrede og fireogfyrre tusinds reformlinje markerer 9/11's to vidner indtil søndagslovens tre vidner beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind. De tolv waymarks stemmer overens med enhver reformatorisk bevægelse, og derved fremhæver og identificerer de beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind fra 9/11 indtil søndagsloven.

Ved derved at gøre dette identificerer den to vidner ved 9/11 og tre vidner ved søndagsloven. De to vidner ved 9/11 er den anden engels budskab, og de tre vidner ved søndagsloven er den tredje engels budskab. Derfor isolerer og fremhæver den linje, der frembringes ved Matthæus' opfyldelser af messianske profetier, beseglingstiden, samtidig med at den identificerer den anden engel som alfaen til beseglingstidens historie og den tredje engel som omegaen. Det betyder, at beseglingstiden afgrænses mellem tallet to og tallet tre og dermed placerer treogtyve, et symbol på forsoningen, over hele beseglingens historie.

I Matthæusevangeliet er der tre profetiske linjer, som repræsenterer henholdsvis den første, den anden og den tredje engel, og de tolv kapitler i den anden linje i Matthæus repræsenterer pagten med de hundrede og fireogfyrre tusind, for den er omegaen til Første Mosebogs alfa-pagt med Abram. Dette betyder også, at idet den anden engel, når Peter repræsenterer både den første og den sidste kristne brud, fastslår Peters fordobling det profetiske krav om en fordobling i den anden engel. Ved tre vidner er tallet tolv det reb, der binder de tre linjer på tolv kapitler sammen, så når vi finder en anden repræsentation af tallet tolv i Matthæusevangeliet, må den være afstemt med de andre tolv tal i Matthæusevangeliet.

De tolv kapitler i Matthæus, som begynder med det symbolske tal elleve og ender med dets symbolske modstykke, tallet toogtyve, svarer til reformlinjen for de hundrede og fireogfyrre tusind, repræsenteret ved de tolv messianske opfyldelser, og åbenbarer således en anden „fordobling“ i den anden engels linje. De tolv messianske opfyldelser udgør sammen med de tolv kapitler den anden engels „fordobling“, men når de multipliceres, repræsenterer de 144.000. Peter fordobles, og tallet tolv fordobles også. Disse fordoblinger opfylder fordoblingen af Babylons fald to gange.

Kapitel elleve til toogtyve repræsenterer den anden engel i Åbenbaringen fjorten. Ti er symbolsk for en prøve, og den første af tre prøver er de første ti kapitler af Matthæus. "Ti" symboliserer en prøve. Fordi Matthæus er alfaen til Åbenbaringens omega, begynder kapitel ét i begge bøger med en åbenbaring af Jesus Kristus. I kapitel ét bliver Josef prøvet med hensyn til, om han vil tro engelen eller ej. Hans modstykke var Johannes Døberens far Zakarias, som ikke troede og bestod ikke den samme prøve. Den ene tog imod en forsynets fødsel, den anden tvivlede.

I kapitel to frygtede Herodes fødslen af en ny konge, og Josef og Maria flygtede til Egypten. Johannes Døberen bragte den første prøve i kapitel tre, en første prøve, som Søster White identificerer som en prøve på liv eller død, for hun skrev, at "de, som forkastede Johannes' budskab, kunne ikke have gavn af Jesus." Den første engel er et prøvende budskab, der kalder mennesker til, ligesom Johannes gjorde, at frygte Gud, for Guds doms time kommer. Dette fremstilles ved Johannes, da han spurgte: "hvem har advaret jer om at fly fra den kommende vrede?"

Derefter faster Jesus i kapitel fire i fyrre dage, hvilket kulminerer i tre særskilte prøvelser, for de tre prøvelser er altid repræsenteret i den første engels budskab. Derpå begyndte Jesus at lægge grundvoldene ved at udvælge sine disciple, for med Ezra og Nehemias blev templets grundvold lagt i historien om det første dekret, og med milleriterne blev grundvoldene lagt i historien om den første engel. Grundvoldene er saligprisningerne, efterfulgt af hans mirakler, som ledte frem til, at han udsendte de tolv disciple ved afslutningen af kapitel ti. De tolv disciple var da på plads, og inspirationen identificerer, at disciplene var den kristne menigheds grundvold. Ved kapitel elleve var grundvoldene fuldendt.

I kapitel elleve tjener disciplene på egen hånd, og Jesus er alene, hvilket markerer et tydeligt brud mellem kapitel ti og elleve. Kapitel et til ti udgør den første engels budskab; dette ophørte ved den andens ankomst. Den anden engel frembringer en deling, en adskillelse, som hos Milleritterne og protestanterne. Kapitel ti ender med, at Jesus skiller sig fra disciplene, og i kapitel elleve er Han alene.

Kapitel elleve til toogtyve repræsenterer den anden engel, hvilket fører til kapitel treogtyve til og med otteogtyve, som den tredje linje af den tredje engel. Den tredje engel når naturligvis frem til søndagsloven, hvilket er det, påsken i kapitlerne seksogtyve til otteogtyve repræsenterer. „23“ er symbolet på forsoningen, og det første af disse seks kapitler repræsenterer den første engels budskab, og de sidste tre kapitler repræsenterer den tredje engels budskab. De to kapitler i midten (24 & 25) repræsenterer den anden engel. De sidste tre kapitler indeholder „23“ særlige vejmærker, som bringer kapitel „23“ i overensstemmelse med den første engel eller begyndelsen og kapitlerne seksogtyve til otteogtyve som den tredje, med „23“ vejmærker. Kapitel 23 er den første engel, og de næste to kapitler er den anden engel, og de sidste tre kapitler er den tredje engel.

Den tredje linje i Matthæus repræsenterer den tredje engel, og den er opdelt i tre trin. Kapitel 23 er det første trin og den første engel. Kapitel 24 og 25 er det andet trin og den anden engel. Kapitel 26, 27 og 28 er det tredje trin og den tredje engel. Ét kapitel for den første engel, to kapitler for den anden engel og tre kapitler for den tredje. Den tredje, som er påsken, som repræsenterer korset,

som igen stemmer overens med søndagsloven, repræsenteres også af pinsen.

Pinse er tallet 50, og 50 er symbolet på Jubelåret. Jubelåret indeholder et niogfyrretyvende år, afslutningen på den syvende cyklus af syv år. Tallet 49 går forud for tallet 50, men er direkte forbundet med det. Den tredje linje i Matthæus begynder med kapitel 23; derefter følger to kapitler (24, 25), som tilsammen giver 49, umiddelbart før den tredje engel, der repræsenterer tallet 50.

Begyndelsen af rækken på seks kapitler er „23“, og afslutningen er „23“ vejmarkører, og det antal, som fremkommer ved at lægge kapitel 26 sammen med 27 og 28, er „81“, hvilket er et symbol på præsterne, indlejret i selve de vers, der identificerer udgydelsen af det blod, som den himmelske Ypperstepræst ville bruge i sin ypperstepræstelige tjeneste. Af denne grund er titlen på kapitel „81“ i Slægternes Håb baseret på Matthæus 28.

“Kapitel 81 — ‘Herren er opstanden’”

„Dette kapitel er baseret på Matthæus 28,2–4.11–15.“ Jesu Liv, 780.

Tallet „81“ repræsenterer præstedømmet, og i 3 Mosebog 8 fremstilles præsternes syv indvielsesdage. I 4 Mosebog kapitel 8 fremstilles levitternes renselse. I 2 Krønikebog modsætter „81“ præster sig kong Uzzija, og afsnittet bidrager direkte til at stadfæste beseglingsbudskabet om de hundrede og fireogfyrre tusinde.

Men da han var blevet mægtig, blev hans hjerte hovmodigt til hans egen undergang; for han overtrådte imod Herren sin Gud og gik ind i Herrens tempel for at tænde røgelse på røgelsesalteret. Og præsten Azarja gik ind efter ham, og med ham firs af Herrens præster, tapre mænd; og de stod kong Uzzija imod og sagde til ham: Det tilkommer ikke dig, Uzzija, at tænde røgelse for Herren, men præsterne, Arons sønner, som er helligede til at tænde røgelse; gå ud af helligdommen, for du har handlet troløst; og det skal ikke blive dig til ære fra Herren Gud.

Da blev Uzzija vred og havde et røgelseskar i hånden for at brænde røgelse; og mens han var vred på præsterne, brød spedalskheden frem på hans pande for præsternes øjne i Herrens hus, ved siden af røgelsesalteret. Og ypperstepræsten Azarja og alle præsterne så på ham, og se, han var spedalsk på panden, og de drev ham straks bort derfra; ja, også han selv skyndte sig at komme ud, fordi Herren havde ramt ham. Og kong Uzzija var spedalsk indtil sin dødsdag og boede i et afsondret hus, fordi han var spedalsk; for han var udelukket fra Herrens hus. Og hans søn Jotam stod for kongens hus og dømte landets folk. 2 Krønikebog 26:16–21.

Enogfirs som et symbol er forbundet med de præster, der modsatte sig Uzzijas forsøg på at frembære ofre i helligdommen. Den profetiske struktur i afsnittet om Uzzija stemmer overens med den profetiske struktur i Daniel 11, vers 11 og 12. Begge afsnit identificerer en sydlig konge, hvis hjerte ophøjes på grund af militære sejre, og især den nylige sejr over en nordens konge. Da vers 11 i Daniel 11 blev opfyldt af Ptolemæus i slaget ved Rafia, søgte han, ligesom Uzzija, at frembære et offer i helligdommen i Jerusalem, men blev modstået af præsterne. Linje på linje identificerer de to vidner den ukrainske krig, som næsten er afsluttet.

Kapitel enogfirs i The Desire of Ages er baseret på Matthæus 28 og identificerer Kristus som opstigende for at påbegynde sit værk som den himmelske ypperstepræst.

Men hovedsagen i det, som her er blevet sagt, er denne: Vi har en sådan ypperstepræst, som tog sæde ved højre hånd på Majestætens trone i himlene. Hebræerne 8,1.

Tallet „81“ er et symbol på præsterne, og kapitel 26, 27, 28; det tredje trin på den tredje linje i Matthæus summerer op til 81. Det andet trin summerer op til 49, og det første trin er 23. Enogfirs repræsenterer 80 præster og en ypperstepræst i Uzzijas vidnesbyrd. På dette niveau er de 80 præster menneskelige, og ypperstepræsten er guddommelig. 81 repræsenterer foreningen af guddommelighed med menneskelighed. Tallet ét i tallet enogfirs repræsenterer guddommelighed.

Tallet ét i elleve repræsenterer menneskelighed og også guddommelighed. Tallet ét i tallet enogtyve repræsenterer guddommelighed, og tyve menneskelighed. Kombinationen af to og én kan ses i disciplene på vejen til Emmaus.

Kombinationen af de tre og den ene er menneskelighed og guddommelighed, som fremstillet ved den brændende ovn med Shadrak, Meshak og Abed-Nego.

Kombinationen af fire og én viser, at foreningen af guddommelighed med menneskelighed fuldbyrdes i den fjerde generation.

Kombinationen af fem og én identificerer de fem jomfruer, som venter på brudgommen.

Kombinationen af seks og én repræsenterer menneskets forhold til sabbatten på den syvende dag, over hvilken Guddommen er Herre. Tallet »seks« er et symbol på mennesket, og den ene er Kristus.

Kombinationen af syv og én repræsenterer overgangen fra den syvende menighed, Laodikea, til den filadelfiske erfaring.

81 er et symbol på præsterne og deres forhold til ypperstepræsten.

Kombinationen af ni og én betegner fuldendelse. Et svangerskab varer ni måneder. Der var ni generationer frem til Noa og ni generationer derefter, som førte til pagten. Jesus opgav ånden i den niende time. Kombinationen af ni og én betegner fuldendelsen af værket med at besegle Hans folk.

I denne sammenhæng er tallet ét foreningen af menneskelighed og guddommelighed; tallet to er den guddommelige lærer, som underviser menneskeheden. Tallet tre er de tre engles budskab, hvilket er det budskab, der undervises i under tallet to. Tallet fire identificerer den fjerde generation og dermed den profetiske historie, når de fem kloge jomfruer bliver åbenbare og genskabt, som det fremstilles ved den sjette skabelsesdag. Derpå identificerer det syvende trin overgangen til Filadelfia og gåden om de otte, som er af de syv. På dette punkt er pagten fuldbyrdet, og præstedømmet i ”81” ophøjes for at fuldende det værk, som repræsenteres ved tallet ni. Ved hvert trin er tallet ét Løven af Judas stamme, som også er Palmoni, den underfulde talsætter. 81 er et symbol på præsterne. Palmoni skabte alle tallene.

Tallet elleve repræsenterer halvdelen af toogtyve, og begge repræsenterer foreningen af guddommelighed med menneskelighed. I en nylig artikel medtog jeg to udsagn, som vedrører begyndelsen og afslutningen.

Den første udtalelse fastslog, at da Ellen White havde sine første syner om helligdommen, blev det vist hende, at sabbatsbudet lyste klarere end de andre bud. Det blev også vist hende, at i de sidste dage var „inkarnationens lære“ omgivet af en mild glans. Sabbatten var et lys i begyndelsen, som var et forbillede på inkarnationens lære ved enden. Foreningen af guddommelighed med menneskelighed er inkarnationens lære, for det er læren om, at Kristus tog menneskeligt kød på sig og derved satte det eksempel, at guddommelighed forenet med menneskelighed ikke synder.

Elleve plus elleve er lig med toogtyve, og tallet elleve indleder hver af de tolv kapitlers pagtslinjer, og hver ender med toogtyve. Kapitel elleve og vers elleve i Skrifterne repræsenterer vejmærker for de hundrede fireogfyrre tusind.

2014

Krigen i Ukraine begyndte i 2014 og udgør den ydre linje i beseglingstiden for de hundrede og fireogfyrre tusind.

Og Sydens konge skal blive grebet af vrede og drage ud og stride imod ham, imod Nordens konge; og han skal opstille en stor skare, men skaren skal gives i hans hånd. Daniel 11:11.

18. juli 2020

Den første skuffelse var Jesu tøven med at gå hen for at oprejse Lazarus, det kronende mirakel og Guds segl. Jesus ventede fire dage, før han oprejste Lazarus. Verset i Johannes identificerer det sidste af syv mirakler, som direkte identificeres i Johannesevangeliet. Det første var forvandlingen af vand til vin. Der er meget lys i at betragte de syv mirakler, som kulminerer i Johannes 11,11, og alle teologerne er enige om, at der kun er syv mirakler i Johannes, på grundlag af at disse mirakler direkte identificeres. Af denne grund medregner de ikke Kristi opstandelse som det ottende tegn, men det var et mirakel, og hans opstandelse er pagtens tegn, så opstandelsen i Johannesevangeliet er det ottende mirakel, som er af de syv, for hvert af de foregående syv mirakler blev udført ved kraften af hans opstandelse.

Dette sagde han; og derefter siger han til dem: Vor ven Lazarus sover; men jeg går hen for at vække ham af søvnen. Johannes 11,11.

Juli 2023

I juli 2023 begyndte røsten i ørkenen at råbe et budskab ud, som rummer livets Ånd.

Og efter tre og en halv dag kom livets ånd fra Gud ind i dem, og de stod på deres fødder; og stor frygt faldt på dem, som så dem. Åbenbaringen 11,11.

Johannes fødes otte dage før søndagsloven, for det er ved søndagsloven, at hans fader Zakarias taler. Johannes' navn ændres fra Zakarias til Johannes ved søndagsloven, når hans navneændring identificerer et pagtsforhold. Fødslen er et forbillede på opstandelsen af dem, der blev slået ihjel på gaderne den 18. juli 2020.

Sandelig siger jeg eder: Blandt dem, som er født af kvinder, er der ikke fremstået nogen større end Johannes Døberen; men den mindste i Himmeriget er større end han. Matthæus 11:11.

2024

Esajas identificerer den anden indsamling, som blev opfyldt i 1849. Den anden indsamling begyndte i juli 2023 og ender, når Guds folk bliver beseglet.

Og det skal ske på den dag, at Herren for anden gang skal række sin hånd ud for at genvinde resten af sit folk, som er blevet tilbage, fra Assyrien og fra Egypten og fra Patros og fra Kusj og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra havets øer. Esajas 11:11.

Lige før søndagsloven

Jesus har netop fuldendt det triumferende indtog og markerer således overgangen fra Midnatsråbet til søndagsloven; Han har de tolv disciple med sig, for de er allerede udvalgt før søndagsloven.

Og Jesus drog ind i Jerusalem og ind i templet; og da han havde set sig omkring på alle ting, og det allerede var blevet aften, gik han ud til Betania med de tolv. Markus 11:11.

Når beseglingen er fuldbyrdet på de hundrede og fireogfyrre tusinde, lige før søndagsloven, er sammenføjjningen af Guddommens ægtemand med menneskehedens hustru fuldendt, og de to er for evigt ét, for forsoningen er fuldendt.

Dog er hverken manden uden kvinden eller kvinden uden manden i Herren. 1 Korintherbrev 11:11.

Saras mirakuløse fødsel, en fødsel, som længe har været forsinket siden oprøret i 1863, fuldbyrdes, når kvinden i Åbenbaringen tolv føder tvillinger. Det første barn kommer ved Midnatsråbet, og det andet barn ved søndagsloven. Det barn, som kom ud som det andet, havde den skarlagensrøde tråd, som repræsenterer Rahabs tegn i Jeriko.

Ved tro fik også Sara selv kraft til at undfange sæd og fødte et barn, da hun var over aldersgrænsen, fordi hun regnede ham trofast, som havde givet løftet. Hebræerne 11:11.

Søndagsloven for Laodikea

Jeremias identificerer dommen over den laodikeiske Syvendedags Adventistkirke.

Derfor siger Herren således: Se, jeg vil bringe ulykke over dem, som de ikke skal være i stand til at undslippe; og selv om de råber til mig, vil jeg ikke høre på dem. Jeremias 11:11.

Ezekiel stemmer overens med Jeremias' dom over adventismen.

Denne by skal ikke være jeres gryde, og I skal ikke være kødet midt i den; men jeg vil dømme jer ved Israels grænse. Ezekiel 11:11.

Det gamle Israels bortgang som Guds pagtsfolk omfatter, at Gud vækker det tidligere pagtsfolk til nidkærhed over det, de kastede bort. Dette gentages over for adventismen ved søndagsloven.

Jeg siger da: Mon de snublede, for at de skulle falde? Aldeles ikke! Men ved deres fald er frelsen kommet til hedningerne for at vække dem til nidkærhed. Romerne 11:11.

Adventismen, grundet på William Millers værk, som de forkaster, er stadig den bevægelse, der byggede templet; men ligesom Salomo, som også byggede templet, brød de pagten, og deres rige skal tages fra dem og gives til et folk, som vil forvalte Guds vingård, således som Han befaler.

Derfor sagde Herren til Salomo: Fordi dette er sket hos dig, og du ikke har holdt min pagt og mine forskrifter, som jeg har befalet dig, vil jeg visselig rive kongeriget fra dig og give det til din tjener. 1 Kong. 11,11.

Søndagsloven for Filadelfia

Ved søndagsloven føres den sejrende menighed ind i sit eget land, ifølge profeterne, og dette land er et land, som er rigt på budskabet om den sene regn. Jeriko blev genopbygget i 1863, og ved søndagsloven falder Jeriko.

Men det land, som I drager hen for at tage det i besiddelse, er et land med bjerge og dale og drikker vand af himlens regn. 5 Mosebog 11,11.

En stad er et rige, og den sejrende kirke repræsenterer Kristi herligheds rige. Dette rige, den sejrende kirkes rige, begynder ved søndagsloven, når Hans kirke ophøjes og løftes op over alle bjergene og højene.

Ved de retskafnes velsignelse ophøjes byen, men ved de ugudeliges mund omstyrtes den. Ordsprogene 11,11.

Det var ved den niende time, at englen kom til Cornelius og pålagde ham at sende bud efter Peter, hvorved det angives, hvornår evangeliet går til hedningerne ved søndagsloven. Da Peter af Gud blev pålagt at gå, skete det i sammenhæng med et syn om at spise urene dyr. Dette opfyldes ved søndagsloven. Den niende time svarer til den niende time, da Kristus døde. Den niende time repræsenterer afslutningen på en periode, som begynder ved den tredje time, da Jesus blev korsfæstet og døde seks timer senere. Det er den samme periode for Peter, som er i salen ovenpå ved den tredje time og derefter i templet ved den niende time. Den ene niende time ender ved Kristi død; ved den næste niende time er Peter i templet og forkynnder Joels budskab. Kristi død afsluttede pagtsforholdet med Israel og åbnede døren for hedningerne, repræsenteret ved Cornelius.

Og se, i samme stund stod der allerede tre mænd ved det hus, hvor jeg var, sendt til mig fra Cæsarea. ApG 11,11.

De skal være jer en vederstyggelighed; I må ikke spise deres kød, men deres ådsler skal I have i vederstyggelighed. 3 Mosebog 11,11.

Vi vil fortsætte dette studium i den næste artikel.

"Jeg drømte, at Gud ved en usynlig hånd sendte mig et kunstfærdigt udført skrin, omtrent ti tommer langt og seks tommer bredt, fremstillet af ibenholt og perler, kunstfærdigt indlagt. Til skrinet var der fæstnet en nøgle. Jeg tog straks nøglen og åbnede skrinet, og til min undren og

overraskelse fandt jeg det fyldt med alle slags og størrelser af juveler, diamanter, ædelstene samt guld- og sølvmønter af enhver størrelse og værdi, smukt anbragt hver på sin plads i skrinet; og således anbragt genspejlede de et lys og en herlighed, som kun solen kunne måle sig med. ..."

„Jeg så ned i skrinets indre, men mine øjne blev blændet af synet. De strålede med ti gange deres tidligere herlighed. Jeg tænkte, at de var blevet skuret i sandet af fødderne på de ugudelige personer, som havde spredt dem og trampet dem ned i støvet. De var anbragt i skøn orden i skrinet, hver enkelt på sin plads, uden noget synligt spor af anstrengelserne hos den mand, der kastede dem ind. Jeg udbrød af ren glæde, og dette råb vækkede mig.“ Early Writings, 81–83.

„I lægger Herrens komme for langt ude i fremtiden. Jeg så, at silde regn kom [lige så pludseligt som] midnatsråbet, og med ti gange så stor kraft.“ Spalding and Magan, 5.

Og i alle spørgsmål om visdom og indsigt, som kongen forelagde dem, fandt han dem ti gange dygtigere end alle de magikere og astrologer, som fandtes i hele hans rige. Daniel 1:18–20.